

1 ซามูเอล 17:20-50

“เผชิญหน้ากับพวกยักษ์”

ชีวิตของดาวิด: ชายผู้ขับเคลื่อนตามพระทัยของพระเจ้า

ศาสตราจารย์ไบรอัน นอร์ธ

โบสถ์โรสฮิลล์ เคิร์กแลนด์ รัฐวอชิงตัน

22 มิถุนายน 2025

สัปดาห์ที่แล้ว เราเริ่มต้นชุดข้อความใหม่ที่จะพาเราผ่านสุดสัปดาห์วันแรงงาน เราจะใช้เวลาช่วงฤดูร้อนไปกับการเดินทางชีวิตของกษัตริย์ดาวิด เขาเป็นหนึ่งในบุคคลที่สำคัญที่สุดในพันธสัญญาเดิม เรื่องราวของเขากินเวลาเกือบ 60 บท! และยิ่งไปกว่านั้น เขายังได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้เขียนสดุดีประมาณครึ่งหนึ่งจาก 150 บท

วันนี้ เราจะมาดูเหตุการณ์ที่โด่งดังที่สุดในชีวิตของดาวิด นั่นก็คือการที่เขาเอาชนะโกลิอัท “ดาวิดกับโกลิอัท” เป็นวลีที่คุ้นเคยกันดีในวัฒนธรรมและครัวเรือน ไม่ว่าจะนับถือศาสนาใดก็ตาม โดยหมายถึงสถานการณ์ที่ฝ่ายที่ด้อยกว่าเอาชนะฝ่ายเต็งได้สำเร็จ เช่น สหรัฐอเมริกาเอาชนะรัสเซียในปี 1980 เพื่อคว้าเหรียญทองในการแข่งขันฮอกกี้น้ำแข็ง บริษัทฟอร์ดมอเตอร์ ชนะการแข่งขัน 24 ชั่วโมง เลอม็องส์ ไม่ใช่แค่ครั้งเดียว ไม่ใช่แค่สองครั้ง ไม่ใช่แค่สามครั้ง ...แต่ถึงสี่ครั้งติดต่อกันในปี 1960 และอีกหลาย ๆ ครั้ง

เข้านี้ เรามาดู 1 ซามูเอล 17 ในรายการดาวิดกับโกลิอัทฉบับดั้งเดิม ซึ่งมีทั้งหมด 58 ข้อ เราจะไม้อ่านทั้งหมดเข้านี้ (หรือแม้แต่ทุกข้อที่ระบุไว้ว่าเป็นข้อพระคัมภีร์เข้านี้) ฉันจะสรุปบางส่วนและอ่านส่วนอื่น ๆ จากนั้นคือกองทัพของอิสราเอลภายใต้การนำของกษัตริย์ซาอูลกำลังเผชิญหน้ากับกองทัพของชาวฟิลิสเตีย พวกเขามีชายคนหนึ่งชื่อโกลิอัทที่คอยออกมาเยาะเย้ยและท้าทายชาวอิสราเอล “ข้าพเจ้าไม่ใช่คนฟิลิสเตียและท่านไม่ใช่ข้ารับใช้ของซาอูลหรือ? จงเลือกคนคนหนึ่งและให้เขาลงมาหาข้าพเจ้า ถ้าเขาสามารถต่อสู้และฆ่าข้าพเจ้าได้ พวกเราจะเป็นข้ารับใช้ของท่าน แต่ถ้าข้าพเจ้าเอาชนะเขาและฆ่าเขาได้ พวกท่านจะเป็นข้ารับใช้ของเราและรับใช้เรา” (โกลิอัท ใน 1 ซามูเอล 17:8-9) เรื่องนี้ดำเนินต่อไปเป็นเวลาหลายสัปดาห์

บทเรียนหลักที่เราเรียนรู้จากดาวิดและโกลิอัทคือ:

คุณสามารถเผชิญหน้ากับยักษ์ของคุณได้อย่างกล้าหาญเมื่อคุณมั่นใจในพระเจ้า จากคำเทศนาทั้งหมดในวันนี้ นั่นคือสิ่งสำคัญที่สุดที่ฉันต้องการให้เราเรียนรู้ แต่โปรดสังเกตในข้อที่ฉันอ่านเมื่อสักครู่ เมื่อโกลิอัทเยาะเย้ยชาวอิสราเอล เขากล่าวว่า “...พวกท่านไม่ใช่ข้ารับใช้ของซาอูลหรือ” และซาอูลก็กลัวไม่แพ้ใครในเวลานั้น ตามบทนี้ ดังนั้นดวงตาของพวกเขาก็ไม่ได้จ้องไปที่พระเจ้า... ตัวตนของพวกเขาก็ไม่ได้หยั่งรากลึกอยู่กับการเป็นผู้รับใช้พระเจ้าผู้สูงสุด... พวกเขามุ่งความสนใจไปที่การรับใช้ซาอูลซึ่งเป็นผู้นำจากสถานที่แห่งความกลัว

เราอาจสงสัยว่าทำไมพวกเขาไม่รีบออกไปและต่อสู้กับโกลิอัทด้วยตัวเอง แน่่อนว่ากองทัพของชาวฟิลิสเตียคงจะออกมาข้างหน้าหากพวกเขาทำเช่นนั้น ส่วนหนึ่งอาจเป็นกฎสงครามวัฒนธรรมในสมัยตะวันออกไกลโบราณ ซึ่งเป็นเรื่องปกติที่ตัวแทนของกองทัพคนหนึ่งจะต่อสู้กับอีกคนหนึ่งตามที่เราเห็นที่นี่

และขนาดและชุดเกราะของโกลิอัท (สูง 9 ฟุตตามข้อความ บวกกับคนถือโล่ที่อยู่ข้างหน้าเขา และชุดเกราะของเขาเอง) บวกกับการเยาะเย้ยตลอดเวลาของเขา มีผลทางจิตวิทยาต่อพวกเขา ผลก็คือ พวกเขากลัวโกลิอัทมากกว่าที่พวกเขาตั้งใจพระเจ้า ความมั่นใจและเอกลักษณ์ของพวกเขาไม่ได้อยู่ที่พระเจ้า แต่อยู่ที่ซาอูล หรือตัวพวกเขาเอง หรืออย่างอื่น...แต่เป็นไปได้ว่าอยู่ที่ซาอูล ซึ่งสะท้อนให้เห็นในคำเยาะเย้ยของโกลิอัทว่าพวกเขาเป็น “ผู้รับใช้ของซาอูล” และซาอูลก็กลัวด้วยเช่นกัน

ตอนนี้ ดาวิดจะไปเยี่ยมกองทัพจากบ้านเป็นครั้งคราว เนื่องจากพี่ชายสามคนของเขาอยู่ที่นั่น เขาจะนำอาหารไปให้พวกเขา และคอยดูแลพวกเขาแทนเจสซี พ่อของเขา (1 ซามูเอล 17:12-22) ครั้งหนึ่ง ขณะไปเยี่ยมพวกเขา ซาอูลเสนอแรงจูงใจและรางวัลสามประการสำหรับใครก็ตามที่เต็มใจไปต่อสู้กับโกลิอัท (อาจจะแทนตัวเขาเอง – นักวิชาการส่วนใหญ่บอกว่าโดยปกติแล้วเขาจะเป็นคนที่เดินหน้าต่อไป... แต่เขาก็กลัว) ได้แก่ ความมั่งคั่งทางการเงิน การแต่งงานกับลูกสาวของเขา และการยกเว้นภาษีของอิสราเอล

ดาวิดได้ยินเรื่องนี้ และนี่คือสิ่งที่เกิดขึ้น (1 ซามูเอล 17:32-37) ดังนั้น การกระทำหลักที่นี่ก็คือ ดาวิดอาสาไปสู้กับโกลิอัท เขาเป็นเพียงเด็ก เราไม่รู้ว่าเขาอายุเท่าไร อาจจะไม่ถึง 8 ขวบ... แต่บรรดานักวิชาการบอกว่าเขาน่าจะอายุ 14-17 ปี เขายังคงเด็กตามมาตรฐานทางทหารของพวกเขา อย่างไรก็ตาม เขามีความมั่นใจว่าสามารถเอาชนะโกลิอัทได้ ดังนั้น ภายใต้ประเด็นหลักของเราที่ว่า “เจ้าสามารถเผชิญหน้ากับยักษ์ของเจ้าด้วยความกล้าหาญได้ เมื่อเจ้ามีความเชื่อมั่นในพระเจ้า” มีสามสิ่งที่ควรทราบเกี่ยวกับความกล้าหาญและความมั่นใจนี้

ประการแรก เราเห็นความมั่นใจในพระเจ้าของดาวิด เมื่อเทียบกับซาอูลและกองทัพที่ไม่ได้ทำเช่นนั้น โปรดจำไว้ว่า ดาวิดได้รับการเจิมเป็นกษัตริย์ที่คอยรับใช้เพราะเขาเป็นคนที่ถูกใจพระเจ้า ดังที่เราได้พูดถึงไปเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว และดาวิดมีประสบการณ์กับความซื่อสัตย์ของพระเจ้า ซึ่งทำให้เขามีความมั่นใจในพระเจ้ามากขึ้น พระเจ้าทรงช่วยเขาให้พ้นจากสถานการณ์อันตรายอื่นๆ ที่เขาเผชิญขณะดูแลแกะ และเขาวางใจว่าพระเจ้าจะอยู่กับเขาและช่วยเขาให้รอดที่นี่ด้วย ต่อมาในข้อ 45 เขายกโกลิอัทว่าเขาอยู่ในพระนามของพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ทางกายภาพ และในข้อ 47 เขาก็ย้ำอีกครั้งว่า “การต่อสู้ครั้งนี้เป็นของพระเจ้า” ดังนั้น ตัวตนของดาวิดจึงไม่ได้อยู่ที่การเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า ของซาอูล แต่ในการเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า และเขาวางใจพระเจ้าในสถานการณ์นี้ เพราะเขาได้เรียนรู้ที่จะวางใจพระองค์ในสถานการณ์อื่นๆ เช่นกัน พระเจ้าทรงเตรียมเขาไว้สำหรับช่วงเวลานี้ ขณะที่ดาวิดเดินกับพระเจ้า พูดคุยกับพระเจ้า มีความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องกับพระองค์ และเพราะเหตุนี้ เขาก็มีความเชื่อมั่นในพระเจ้า

ต่อไปนี่คือการพิจารณาอย่างลึกซึ้งในประเด็นแรก และ "วิธี" ที่ซาอูลพัฒนาความเชื่อมั่นในพระเจ้า: ประการที่สอง พระเจ้าทรงหล่อหลอมศรัทธาของดาวิดผ่านความท้าทายอื่นๆ ในชีวิตของเขา เน้นที่ "ความท้าทาย" ไม่ใช่แง่มุมง่ายๆ ในชีวิตที่หล่อหลอมเขาและสร้างความมั่นใจให้กับเขา แต่เป็นแง่มุมที่ท้าทายที่หล่อหลอมเขา ในฐานะคนเลี้ยงแกะ เขาเผชิญกับหมีและสิงโต เขาต่อสู้กับพวกมัน เขาล้มพวกมันด้วยหนังสือของเขา เขาม้าพวกมัน

และเขามีศรัทธาว่าพระเจ้าทรงเตรียมเขาไว้สำหรับช่วงเวลานี้
และพระเจ้าจะทรงค้าจุนเขาในการต่อสู้กับโกลิอัทครั้งนี้ นอกจากนี้ แม้ว่าเขาจะไม่ได้พูดเรื่องนี้ที่นี่
แต่เขาก็สามารถเอาชนะอุปสรรคในครอบครัวได้
เราได้เห็นพ่อของเขาเองมองข้ามเขาในข้อพระคัมภีร์ของสัปดาห์ที่แล้ว และในข้อ 28 ของบทวันนี้
พี่ชายคนโตของเขา “โกรธเคือง” ที่เขา “อวดดี” และมี “ใจชั่วร้าย”
เอลีอาบรู้สึกไม่พอใจดาวิดอย่างชัดเจนในฐานะผู้ที่ได้รับการเจิมให้เป็นกษัตริย์องค์ต่อไป
และทัศนคติแบบนั้นในครอบครัวของเขาเองเป็นความท้าทายเพิ่มเติมที่เขาต้องเผชิญ
เขาเตรียมพร้อมสำหรับสิ่งนี้ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ
ขณะที่เขาเรียนรู้ที่จะวางใจพระเจ้าผ่านความท้าทายเหล่านี้ทั้งหมด

ประการที่สาม

เราเห็นว่าพระเจ้าได้ทรงเตรียมดาวิดด้วยวิธีเฉพาะตัวของเขาเองเพื่อเผชิญหน้ากับโกลิอัท ดังนั้น
ความมั่นใจของเขาจึงอยู่ที่พระเจ้า แต่เขาก็มีบทบาทของเขาที่ต้องทำ
ชาอูลเห็นดาวิดในชุดคนเลี้ยงแกะของเขา และเขาก็พูดว่า “นั่นไม่ได้ผลหรอก
จงสวมชุดเกราะของฉันและหยิบอาวุธของฉันไป” ดังนั้น ในข้อ 38 และ 39
ดาวิดจึงสวมชุดของชาอูล และหลังจากที่เดวิดทำสำเร็จ เขาก็พูดว่า “สิ่งนี้จะไม่เวิร์กสำหรับฉัน”
มันเหมือนกับเด็กอายุ 5 ขวบที่พยายามใช้ถุงมือเบสบอลหรือรองเท้าของพ่อหรือแม่
หรือแม้แต่การนั่งบนเก้าอี้ที่โต๊ะอาหาร – มันไม่เวิร์กเลย และดังนั้น
เดวิดจึงกำจัดสิ่งของทั้งหมดนั้นในครึ่งหลังของข้อ 39 และในข้อ 40
เขาก็บอกว่าไม่เท่าและกระเปาะของคนเลี้ยงแกะ สายสะพาย และหินเรียบ 5 ก้อนจากลำธารใกล้ๆ
นั่นคือวิธีที่พระเจ้าได้เตรียมและฝึกฝนเขาไว้สำหรับช่วงเวลานี้ – ไม่ใช่ด้วยชุดเกราะและดาบ

เขาออกไปหาโกลิอัท มั่นใจในพระเจ้าและด้วยอุปกรณ์ที่เขาารู้วิธีใช้ และโกลิอัทก็เยาะเย้ยเขา
พยายามทำให้ดาวิดรู้สึกแย่และกัดกร่อนความมั่นใจของเขา มันได้ผลกับคนอื่น แต่ไม่ใช่กับดาวิด
ดาวิดพุ่งเข้าหาเขาด้วยก้อนหินในสายสะพายของเขา
แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมั่นของเขาในพระเจ้า “เจ้าเข้ามาหาเราด้วยดาบและหอกและหอกยาว
แต่เราเข้ามาหาเจ้าในนามของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
พระเจ้าของกองทัพอิสราเอลที่เจ้าได้ท้าทาย” (1 ซามูเอล 17:45)
ดาวิดไม่ได้เปลี่ยนความเชื่อของเขา ความมั่นใจของเขายังคงอยู่ที่พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

จากนั้นเขาก็เหวี่ยงสายสะพายไปรอบๆ ปล่อยให้สายสะพายกระเด็นไป
และสายสะพายก็ไปโดนหน้าผากของโกลิอัท ทำให้เขาหมดสติ
นี่ไม่ใช่หนังสือสำหรับเด็กจากร้านทานเก็ตหรือวอลมาร์ต นี่คือนั่งสติก ซึ่งจะมีเพลหนังเล็กๆ
ที่มีเชือกหรือสายถักสองสามเส้นยาวประมาณสองฟุตติดอยู่ทั้งสองข้าง
คุณต้องจับเชือกทั้งสองข้างด้วยมือของคุณ โดยให้ก้อนหินอยู่ในเพล แล้วคุณก็เหวี่ยงมันไปรอบๆ
แม้กระทั่งหมุนตัวเพื่อให้มีแรงส่งมากขึ้น ปล่อยให้สายสะพาย
และก้อนหินก็กระเด็นออกไป มีคนได้รับการฝึกฝนวิธีใช้สิ่งนี้ – และดาวิดคงจะต้องฝึกฝนอย่างหนัก
– สามารถขว้างหินด้วยความเร็วถึง 150 ไมล์ต่อชั่วโมงและแม่นยำอย่างเหลือเชื่อ
มีวิดีโอออนไลน์ที่ยอดเยี่ยมมากมายเกี่ยวกับผู้คนที่ทำเช่นนี้

เมื่อโกลิอัทล้มลง ข้อ 49 ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าเขาล้มคว่ำหน้าลง
เป็นเรื่องแปลกที่หลังจากเยาะเย้ยชาวอิสราเอลและเยาะเย้ยพระเจ้า เขาลงเอยด้วยการนั่งยองๆ
คว่ำหน้าลงกับพื้น จากนั้นดาวิดก็ฆ่าโกลิอัทด้วยหอกของโกลิอัทเอง
และกองทัพของชาอูลก็เอาชนะกองทัพของชาวฟิลิสเตียได้

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว ดาวิดก็กลายเป็นฮีโร่ที่ไม่น่าจะเป็นไปได้
เขาไม่ได้เข้าหาโกลิอัทด้วยชุดเกราะ โล่ ดาบ หรือหอก
อาวุธสงครามแบบดั้งเดิมของพวกเขาไม่ได้ถูกใช้โดยเขา เขาใช้สิ่งที่พระเจ้าประทานให้เขาใช้
เขานำประสบการณ์ที่พระเจ้าประทานให้ การฝึกฝน และความเชื่อมั่นในพระเจ้ามาใช้
เขาประกาศก่อนจะน็อกโกลิแอธว่า "การต่อสู้เป็นของพระเจ้า" นั่นคือที่ที่ความมั่นใจของเขาอยู่

เราเห็นว่าพระเจ้าอยู่กับเราในการต่อสู้ที่เราต้องเผชิญ เราสามารถมั่นใจในพระองค์ได้
และพระเจ้าได้เตรียมเราไว้สำหรับช่วงเวลาเหล่านี้ที่อาจรู้สึกทรมานได้
ฉันคิดถึงประสบการณ์ทั้งหมดที่พระเจ้าประทานให้ฉันเพื่อนำฉันมาสู่ตำแหน่งศิษยาภิบาลของคริสตจักรโรสฮิลล์ ตั้งแต่การฝึกอบรมศาสนกิจอย่างเป็นทางการ เช่น เซมินารี การฝึกงาน การสอบบวช
และการเรียกเป็นศิษยาภิบาลอื่นๆ
ไปจนถึงประสบการณ์ชีวิตที่ยากลำบากและฉันต้องพึ่งพาพระเจ้าท่ามกลางประสบการณ์เหล่านั้น
พระเจ้าได้นำฉันผ่านประสบการณ์เหล่านั้น แสดงให้เห็นความซื่อสัตย์ของพระองค์
และหล่อหลอมฉันและศรัทธาของฉันเพื่อนำฉันมาสู่จุดที่ฉันเป็นศิษยาภิบาลที่นี้มานานกว่า 12 ปี
ฉันไม่ได้...
ฉันบอกว่าฉันเก่งในการเป็นศิษยาภิบาลของคุณ...แต่ฉันคงแยกว่านี้มากหากไม่มีประสบการณ์เหล่านี้นี่
ที่เป็นโอกาสในการสร้างความเชื่อมั่นในพระเจ้าและเตรียมพร้อมสำหรับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในการรับใช้
สิ่งเดียวที่แยลงสำหรับฉัน (อย่างน้อย ฉันคิดว่านี่เป็นสิ่งเดียวเท่านั้น)
ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาคือแนวผมของฉัน 😊

และก็เหมือนกับคุณ (ไม่ใช่ส่วนที่เป็นแนวผม หวังว่านะ):
เรามีความเชื่อมั่นในพระเจ้าและได้รับการหล่อหลอมโดยพระองค์ผ่านยักษ์ใหญ่ที่เราเผชิญหน้า
ตอนนี้ เราอาจไม่สามารถเอาชนะพวกเขาได้ทั้งหมดเหมือนอย่างที่ได้ดาวิดเอาชนะโกลิอัท
ฉันคิดว่าข้อความอันตรายจากข้อความนี้คือต้องบอกว่าเราเอาชนะโกลิอัทในชีวิตของเราได้เสมอ...
ว่าถ้าเรามีศรัทธาในพระเจ้าเพียงพอ เราก็จะได้รับชัยชนะเสมอ
ดาวิดแสดงให้เห็นในชีวิตของเขาเองในเวลาต่อมาว่าเขาต้องยอมจำนนต่ออุปสรรคอื่นๆ หรือ
"ยักษ์ใหญ่" อื่นๆ นอกจากนี้ ซาดีอิสราเอลยังถูกเปอร์เซีย อัสซีเรีย บาบิโลน และโรมจับเป็นเชลย
บางครั้งเราเรียนรู้จากความผิดพลาดและความล้มเหลว – จริงๆ แล้ว
หลายคนบอกว่านี้คือเวลาที่เรารู้ได้มากที่สุด พระเจ้าอยู่กับเราแม้ในช่วงเวลาเหล่านั้น –
ปลอบโยนเรา รักเรา ดูแลเรา ไม่ว่าจะด้วยวิธีใดก็ตาม เราถูกหล่อหลอมด้วยสิ่งเหล่านี้
และความมั่นใจในพระเจ้าและอัตลักษณ์ในพระคริสต์ของเราก็จะลึกซึ้งและเข้มแข็งขึ้นเมื่อพระเจ้าทรง
แสดงความซื่อสัตย์ต่อเราท่ามกลางการเผชิญหน้ากับยักษ์ใหญ่เหล่านี้

ฉันไม่รู้ว่าคุณอาจเผชิญกับยักษ์ใหญ่ประเภทใด
แต่คุณสามารถเผชิญหน้ากับพวกเขาด้วยความมั่นใจเมื่อคุณวางใจในพระเจ้า
ความขัดแย้งในชีวิตสมรส ความตึงเครียดในที่ทำงาน ความยากลำบากในการเรียน การเสพติด...
คุณสามารถเผชิญหน้ากับพวกเขาด้วยความกล้าหาญ เพราะอย่างที่ดาวิดกล่าวไว้
การต่อสู้เป็นของพระเจ้า พระองค์อยู่ด้วยคุณ และการต่อสู้ครั้งสุดท้าย
ซึ่งเราไม่มีอำนาจที่จะชนะได้นั้น พระเยซูได้ชนะไปแล้ว ข้าพระเจ้า ("ข้าวดิ")
เป็นข้าวดิก็เพราะว่าพระเจ้าได้ชนะการต่อสู้กับบาปและความตายแล้ว
ความตายไม่มีอำนาจตัดสินใจขั้นสุดท้าย พระเยซูทรงชนะการต่อสู้ครั้งนั้น
ไม่ใช่เพราะพระองค์เสด็จมาพร้อมดาบ
แต่เพราะพระองค์เสด็จมาเพื่อทำตามพระประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์

พระเยซูทรงเป็นความเชื่อมั่นสูงสุดของเรา พระเยซูทรงเป็นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งปวง พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของชีวิตเรา พระองค์เป็นผู้ที่เราเชื่อมั่นเพราะหลุมศพที่ว่างเปล่า หลุมศพนั้นให้ความหมายกับทุกสิ่งที่พระองค์เคยสอนหรือกระทำ นั่นคือที่ที่ความมั่นใจของเราอยู่

ตามทีเปาโลเขียนไว้ใน 1 โครินธ์ 15 โดยอ้างจากพันธสัญญาเดิมว่า “ความตายอยู่ที่ไหน ชัยชนะของเจ้าอยู่ที่ไหน ความตายอยู่ที่ไหน” (1 โครินธ์ 15:55) ชัยชนะเป็นของพระเจ้า! ยักษ์ตนนั้นถูกพิชิต และเรามีส่วนร่วมในชัยชนะนั้นโดยอาศัยศรัทธาในพระเยซู

ดังนั้น คุณสามารถเผชิญหน้ากับยักษ์ของคุณด้วยความกล้าหาญเมื่อคุณมั่นใจในพระเจ้า นี่เป็นเรื่องจริงเพราะพระเจ้า พระองค์ทรงซื่อสัตย์และเชื่อถือได้ พระองค์ทรงเตรียมเราให้พร้อมสำหรับยักษ์ในชีวิตผ่านการทดลองก่อนหน้านี้ และพระองค์ทรงเตรียมเราให้พร้อมอย่างไม่เหมือนใครเพื่อเผชิญหน้ากับพวกมัน ไม่ว่าคุณจะเผชิญกับยักษ์ตัวไหน คุณก็เผชิญหน้าได้อย่างมั่นใจ เพราะพระเจ้าอยู่กับคุณเสมอ และพระองค์จะไม่ไปไหน ดังนั้น จงพัฒนาความมั่นใจในพระเจ้าต่อไปในการฝึกเป็นสาวกของคุณ ในการนมัสการวันอาทิตย์ ในการก้าวเข้าสู่ความท้าทายและโอกาสใหม่ๆ ในงานรับใช้ที่พระเจ้ามอบให้คุณ เพื่อให้คุณรู้จักพระเจ้าอย่างลึกซึ้งในชีวิตของคุณ และสามารถเผชิญหน้ากับยักษ์ของคุณด้วยความกล้าหาญ และมั่นใจได้ว่าในที่สุด การต่อสู้เป็นของพระเจ้า ความตายถูกเอาชนะ หลุมฝังศพว่างเปล่า ชัยชนะเป็นของพระองค์ และเราจะได้แบ่งปันกับพระองค์ผ่านความเชื่อในพระเยซู มาอธิษฐานกันเถอะ อาเมน